

פרוטוקול מס' 21/א

מישיבת ועדת הכספים, מיום א', י"ב בכסלו
השס"ז (27.11.55), בשעה 16.00.

נדפס: חברי הועדה: י. גורלי - היו"ר
נ. לוין
י. בדר
ז. סוזנייב
ס. קלמר

מוזמנים: ד"ר מוזס - מבקר המדינה
מה מאירי - מנהל משרד מבקר המדינה
מר גול... - מנהל משרד מבקר המדינה
מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים
מר נאמן - החשב הכללי
מר רוטפלד - מטעם משרד האוצר

סדר-היום: 1. סיכומיה והצעותי של ועדת הכספים לדיונים
וחשבונות של מבקר המדינה (מס' 5 לשנת
הכספים 1953/54 ו-4-5 על מערכת הבטחון)

2. שינויים בתקציב הרגיל של משרד הסעד ל-1955/56

היו"ר י. גורלי: אנו פותח את הישיבה.

אנו לקשר את הדיוט שבחוק מסוף יוני שנה
זו ועד היום הזה ואזכיר כמה דברים לחברי הועדה אשר לגבי החבריה
החדשה בועדה יהיו בבחינת דברים חדשים.

במידה מסויימת חוזר המצב שנוצר לאחר
הכנסת הראשונה. ועדת הכספים בכנסת הראשונה סיכמה את דיוניה לדו"ח
מס' 1 של מבקר המדינה ולא הניחה את סקנותיה על שולחן הכנסת. שנתכנסת
הכנסת השניה ועדת הכספים ייחדה דיון על שני הדו"חות, מס' 1 - 2,
והיא שינתה במידת מה את הצעות ועדת הכספים בכנסת הראשונה והניחה על
שולחן הכנסת סיכומיה והצעות לשני הדו"חות.

לאחר קניין דיון על דוחות מס' 3 ו-4.
בגלל סילוח שונות המה המה ואת הגשנו לכנסת סיכומיה והצעות לשני
הדו"חות. הינה זו הפעם הראשונה בכנס הדיון בדו"ח מבקר המדינה לסלול
תקין. אנו הגשנו לכנסת את הסיכומים וההצעות לדו"ח מס' 5 לטוב
1953/54 ולדו"חות מס' 4 ו-5 על מערכת הבטחון במועד החוקי ובזה היסלנו
את הסיגור בדיונים. אם הדיון בכנסת לא בתקייח אין זה באשמתנו; הכנסת
התפזרה לפני צאתה לפגרה ולא הספיקה לדון. לכן הדיון עכשיו, בבחינת
החוק, הוא כמילו דיון חדש.

לצורך זה נתבקש מבקר הסדינה על ידי נשיאות הכנסת להניח טחודש את הדו"חות (סט' 5 לשנת הכספים 1953/54 וסט' 4 ו-5 על מערכת הבטחון) ואת הערותיו של שר האוצר. הוא הדין לגבי סכומי ההצעות של ועדת הכספים. מבחינת החוק ועדת הכספים לנה ימחיש על הסיכונים וההצעות; היא יכולה לשנותם, להשאירם כמות שהם או להכניס שינויים בהם. ביקשת את חברי הוועדה, ביחוד החדשים, לעיין בוועדה, כולל בוועדת הסיכונים וההצעות של ועדת הכספים בכנסת השנייה. האברים החדשים אם ירצו יוכלו לטווח על חבריהם הוותיקים ויתכן שלא נצטרך להשקיע הרבה עבודה, אבל להלכה אפשר לחדש את הדיון.

ברצוני לטווח לחברי הוועדה החדשים כיצד נעשתה סלגכה זו. קבענו לעצמנו איזו שיטה לטיפול בחומר הטובש על ידי מבקר הסדינה, אף על פי שאנו מדי שנה בשנה מכניסים בה שינויים, אני מקווה שאנו משכללים אותה, אבל אין שיעור לשיכלול. ומדי שנה מתברר שיש עוד מה לתקן. מבקר הסדינה מגיש את הדו"ח שלו תחילה לשר האוצר, לא יו"ר סה לתקן. ס-31 בדצמבר. שר האוצר יכול לצרף את הערותיו למ"מ וחר מה-15 בפברואר, ולא - מבקר הסדינה אינו סמטין אלא מניח את הדו"ח על שולחן הכנסת. קודם לכן הוא היה קשרו במזיד הגשת הערותיו של שר האוצר וזה היה לגם שתוקן. משהונחו מסמכים אלה על שולחן הכנסת ניתניה לוועדת הכספים 3.5 חודשים להגיש את סיכומיה והצעותיה, ואז, לפי הנוהל, מכניסים את הענין לסדר-היום של טליאת הכנסת והכנסת דנה. הינד דנה? יש פתיחה של יושב-ראש ועדת הכספים, אחר-כך חברי הכנסת משתתפים בו כיכוח, אחר-כך יו"ר הוועדה משיב והכנסת מאשר את ההצעות והסיכומים. היא יכולה לאשר את הצעות הרוב, היא יכולה לקבל הצעות הסייעוט. גם הפעם אנו ננהג כך.

לאחר ה-15 בפברואר יו"ר ועדת הכספים עובר על החומר יחד עם מבקר הסדינה, מנהל משרד מבקר הסדינה ושר גרינוול, שהוג הטקסר בין ועדת הכספים ומשרד מבקר הסדינה לענין זה. תחילה בקבע שזה ייעשה על ידי ועדת משנה אולם הוברר לחברי ועדת הכספים כה עמומים בעבודה, עד שאין אפשרות להמתיין עד שימפיקו לעבור על החומר. עבודה זו נמשכת שבועות ונעשית בעשרות ישיבות בהשתתפות האנשים שהזכרתי לעיל, ומישיבות אלה יש פרוטוקולים. מבקר הסדינה מכין תיק הכולל את העובדות הערותיו של שר האוצר והסגותיו של המבקר. ראשית **סקבע**, כל אנו עוברים על החומר הזה. לפעמים מבקר הסדינה - גם לאחר שסיכם מה שסיכם - מקבל חלק מהערותיו של שר האוצר במעייף זה או אחר; לפעמים אינו מקבל אותן במלואן אלא משנה את מסקנותיו; לפעמים עומד בדעתו. על פי רוב הדיון טובב סביב לציר של עובדות ולא של הערכות - כיצד להעריך פגם זה או אחר. יש לפעמים שצריך לבדוק שוב עובדה מסוימת וזה נעשה על ידי הטפקח הכללי של האוצר. בשנתיים האחרונות היה זה מר פטן. לפעמים מר פטן בודק, יחד עם מר גרינוולד ושר מאירי, עובדות מסוימות והענין חוזר שוב לדיון לאחר בכדיקה.

נוסף על כך יש גם עבודת עדכון, מפני שאם מבקר הסדינה מסכם את הדיון וחשבון ב-31 בדצמבר, הרי הוא צריך לטווח את החומר לדפוס באמצע נובמבר ומתאריך זה עד סוף יוני יכולים להשתנות כמה דברים. לכן נעשית עבודת העידכון ואנו חותרים לכך שבסוף תשובת המצב תהיה אפ סו דייט". אין אנו מסכמים את הצעותינו לכל מעיפי הדו"ח, אנו בודקים מהו הענין הראוי להדגשה פיוחדת, כי הרי כל חבר כנסת יכול לסכם בעצמו, אם הוא לומד את החומר, ואם ועדת הכספים לא תדגיש ביזה ענין הראוי לפי דעתו להדגשה, הוא יכול לעלות על גטת הכנסת ולוטר: בענין זה לא סיכמתם דבר.

אשר לדו"חות סט' 1 ו-2 וסט' 3 ו-4 אנו נהגנו לתת רשימה של הליקויים שצויינו בדו"ח מבקר הסדינה והלקם אותם לארבעה סוגים: א) ליקויים שלא תוקנו (בפידה שזה מתייחס לדו"ח הקודם); ב) ליקויים שתוקנו לחלוטין; ג) ליקויים שתוקנו במסוף חלקי (שני הסוגים האחרונים יכולים להתייחס לליקויים שצויינו בדו"ח הקודם וגם לליקויים שצויינו בדו"ח האחרון, אלא שלאחר עבודת העידכון הוברר שהליקויים תוקנו בחלקם או בשלמותם); ד) פגיעות חד-פעמיות (ליקויים

חד-פעטיים, הסתייחסו לפעולות חד-פעטיות, ושעלו ליה לחזור רק אם הפעולה החד-פעטית תתחדש בצורה מסויימת).

בדו"ח המחרון אנו מצאנו לנכון לבקוט סיטה אחרת שטתקפת בנאמר בעמוד 4 בחוברת הסיכומים וההצעות של ועדת הכספים: הועדה ערכה סיכומיה לדו"ח מס' 5, ולדו"חות מס' 4 ו-5 על סערכת הבטחון, לפי הסיטה שנקטה עד עתה: מוינו הליקויים לפוגיהם ועולכנו עד לתאריך מסויים - לפני עריכת הסיכומים וההצעות, הסוגשים לכ נסת.

העדכון סדמה סאב הליקוי - עם תוקן כליל או בעיקרו, או בחלקו, או ניגשו לתיקונו, או לא תוקן כלל; או יש לומרנו בפגיעה חד-פעטית. הסיכום סדמה כי 135 הליקויים שהועלו סתון הדו"חות סתחלקים לאחד העדכון כדלקטן:

הדו"ח העבתי מס' 5: ליקויים שתוקנו - 2;
ליקויים שתוקנו בעיקרם - 6; ליקויים שתוקנו חלקית - 35; ליקויים שלא תוקנו - 5; ליקויים חד פעטיים - 23.

הדו"ח מס' 4 על סערכת הבטחון: ליקויים שתוקנו - 8; ליקויים שתוקנו חלקית - 10; ליקויים שלא תוקנו - 1; ליקויים חד-פעטיים - 9.

הדו"ח מס' 5 על סערכת הבטחון: ליקויים שתוקנו - 8; ליקויים שתוקנו חלקית - 2; ליקויים שלא תוקנו - 2; ליקויים חד-פעטיים - 24.

כן נותרו עוד 14 ליקויים שלא גברו על תיקונם סתום הרשימות שפורטו בסיכומיה והצעותיה של הועדה לדו"חות מס' 1, 2, 3-4 של המבקר.

בארבעה דו"חות אלו: אנו עקבנו הארי סאב הליקוי וזהו הסיכום שהעלינו סתון הליקויים שסוכנו ב-4 הדו"חות הקודמים. החלטנו שלא לתת את רשימת הליקויים וההסבר ניתן בסעיף 5 (עמ' 4):

הסיכום הסובא בסעיף 4 לעיל מעלה תכונה כללית של רוב הליקויים ותיקונם; עם זאת יש לקחת בחשבון כי לא רק סספר הליקויים קובע כי אם טשקלם היחסי בכלל הכאזן של הביקורת, יש וליקוי אחד שקול כנגד רבים אחרים; לכן החליטה הועדה כי תיטיב לעשות אם תסכם התפתחות הדברים על רקע נרחב יותר - סאז נסתמנה סבקר המדינה - ותצמיד סקירתה לשורת נושאים דלקטן, שהם לחם חוקה של הביקורת. תיקונו הסלא של ליקוי טעין זה או התקדמות ביכרת בתיקונו חשוב יותר, טבחינת הסטרות שהביקורת פציגה לעצמה, סאשר תיקון ליקויים אחרים פחותים במשקלם. להלן רשימת הנושאים:

- (א) מבנה התקציב וסערכת החשבונות של הממשלה;
- (ב) מבנה תקציב הפיתוח ודרכי ביצועו; (ג) סוהר הפידות; (ד) מעמד עובדי המדינה ונאחריותם הכספית לנזקים; (ה) מבצע שירותי המדינה והאזרח;
- (ו) ביקורת הטסקיות, נחוח דרכי המינהל, ופיקוט העבודה; (ז) סינאל הינוא;
- (ח) רישום נכסי המדינה; (ט) איגודים וחברות סשתיים; (י) רשויות סקוטיות;
- (יא) הדו"חות על סערכת הבטחון.

וכאן באה סקירה על סאב הדברים בעקבות הפרטים הללו ועל העניינים שכל פרק ופרק דן בהם.

סאאני ססיים עם הסבקר את ההכנות לדו"ח, אני קורה לוועדת המסנה ומביא לפנייה טיוטה של סיכום וועדת המסנה דנה בטייטה זו בהשתתפות סבקר המדינה ועוזריו וכך סתובשים הסיכומים וההצעות הסוגשים אחר-אך לסלימת ועדת הכספים לאישור. הועדה סאשר בדרך-כלל ברוב דעות, יש גם דעות סיעוטיות. גם הפעם היתה דעת-סיעוט של חה"כ גודר,

שמה"כ מריחה האטרף לה, וכן היתה דעת-סיעות של מה"כ איוזלינג ומה"כ רובין האטרף לה. המצב הוא כזה שאין כל מניעה שכל אחד ישנה את דעתו, אין גם כל מניעה שכל אחד יוצר בדעתו, או ישנה במקצת את דעתו.

י. בדר:

האם מדובר היו"ר מציע הצעה בנוספת להצעה זו?

היו"ר י. גורלי:

לא.

י. בדר:

יש לי הצעות חדשות, נוסף ל-14 הסעיפים הנכבדים בעמ' 33 באוורת ההצעות והסיוכוסים של ועדת הכספים. מני טאיע את ההצעות הבאות:

(א) הכנת מטילה על מבקר המדינה לבדוק את קרי הוצאות המוצר בהשוואה עם התקציב ולהודיע מיד לוועדת הכספים כאשר מצב ההוצאות יראה שהמוצר עומד לעבור על הקצבות של התקציב השנתי או שלמסעה כבר עבר עליהן. לא כדאי שאנו נדע רק מתוך התקציב הנוסף שהמוצר עמד על התקציב והוציא כספים ללא אישור. לדעת המבקר צריך לטוור שאנו נדע על הוצאתו ילה כמסר עוד אפשר להשיג על המוצר לטוור על סגרת התקציב.

(ב) על המבקר לבקר בתקופת-לב סיוודת את החשבונות הסטטיים של משרדי הממשלה ובעיקר את השבון קניית נפט ומוצרי נפט, מכחיבת המסקיות, החסכון והניצול המתמים של המצב בשוק.

(ג) על המבקר לערוך מפקד של מספר עובדי המדינה ויתר העובדים הטקליים שכר טקופת המדינה ומטוטדותיה ומטעמליה, כולל חברות משלתיות; מפקד זה יכול גם עובדים שהם להלכה עובדים זמניים יומיים; או עובדים לביצוע פעולות. על המבקר לטוור את תוצאות המפקד לוועדת הכספים ולכנסת וכן להגיע הצעות שיבטיחו ביקורת, פיקוח ופרמטיות בנוגע להל השינויים במספרים הכלולים במפקד.

(ד) על המבקר לבדוק את פעולות המוצר בנוגע לפתיחת משרתי נקאי מחוי לגבולות הנוזלות והנפח ועליו לטוור רשימת המיוחסים ואת העיוויו, בנוגע לקנה המדה בפתיחת משרתי, לוועדת הכספים ולרשימה.

(ה) מבקר המדינה יחקור על סקרי פיסורין של עובדי המדינה, של עובדי הרשויות המקומיות ושל עובדי מפעלים מארים הנתונים לבקרתו, עד כמה פיסורין אלה באו בגלל פגיעה בטוור המדות ובאובדן העובר ויחייב גרו"ח לוועדת הכספים את המקרים בהם הדבר לא הובא לידיעתו של היועץ המשפטי לממשלה ישראל.

היו"ר י. גורלי:

בראובי לפנות בשילה אל מבקר המדינה ואל סר קיסרון: במידה למתעוררת שאלה פורמלית, חוקית, גימס לחלק זה או אחר של הצעות שהוצעו, או שאפשר להציע, אנו תמיד הולכים את המקורות, פירוש הדבר בודקים את סכומיות המבקר שניתנו לו בחוק. אנו מניח 8 סכומיות, מתן שבע מוגדרת נאחת יותר כוללת: אם כל פעולה שבתחום ביקורתו נעשת בהתאם לחוק, וכידר המוסמן לעשותה, פה מתעוררת השאלה, מה ראה הממוקק להוסיף מעיף זה. כל ההצעות שאנו מביאים לכנסת לאישור, גם של הוצב וגם של המיעוט, אם מתעוררת שאלה חוקית לגביהן הן עומדות למבחן 8 הסעיפים (מראיעים בעמ' 3 של הדבר הסיוכוסים וההצעות של ועדת הכספים), או יותר נכון למבחן 7 הסעיפים המוגדרים בחופן קובקטי והמעיף הכולל (4). סגמתי לנכון לומר זאת ולשא את היועץ המשפטי ואת מבקר המדינה כיצד נרמות להם ההצעות של מה"כ בדר מבחינה זו, טעות שאצלי לא מתעוררים ספיקות רכיה בנוגע לחוקיות ההצעות. לדעתי, מוט לענין אחר או שביים אלה הן הצעות לגיטימיות שאפשר להעמיד אותן להצבעה.

סר קיטורון:

אני נוטה להסכים בדרך-כלל עם היו"ר, ההצעות לגביסמיות, אבל יש לי ספק-בנוגע להצעה הראשונה. לפי הצעה זו יידרש המבקר להודיע סיד על כל עבירה בדין-הסמית שלו, אבל אם רוצים להסיל עליו חובה להודיע על כך סיד, סבור מלי שהצעה זו דורשת תיקון החוק. על יתר ההצעות אני חושב שאפשר להצביע, אם כי מטי סטופק בקשר לענין הגזילות, שהוא ענין של מבק ישראל ולא של מבקר הסדינה, וכן לגבי ספקד העובדים, אם כי אפשר ליישב ענין זה עם הסעיף הסדרר.

סר סרזט:

יש לי הרושם שהנושאים שה"כ בדר נגע בהם בהצעותיו הם כולם בגדר הסמכילות והמפקידים של מבקר הסדינה. לעומת זאת יש לבדוק אם מה שהוא מציע להסיל על מבקר הסדינה מתייחס עם שיטות העבודה שהחוק קובע.

נקח לדוגמה את ההצעה הראשונה: מין ספק שמתפקידו של מבקר הסדינה, וזהו אחד מתפקידי המבדקים, לבדוק אם היו עברות על התקציב. אבל יש להתחשב בעבודה שהחוק מבקר הסדינה מכונס על השיטה של בדיקה לאחר הטעשה. אני רוצה להביע זאת בצורה אחרת, שהחוק קובע בודאי מינוח שיטה של דיווח-מסודר-בזק, שמתפקידו להתמסר לזמן תדירות על מה שקורה במסדר-המזאר. זהו תפקיד שלא הייתי יכול לקבל על עממי מכיוון שיש תיכנון עבודה במסודר ובודאי שגתיכנון זה עלינו להתחשב. בתפקיד חשוב זה של בדיקת הוצאות התקציב. מין מצי אומר שאנו מלאיגים לחכות עד סוף השנה, יתכן שאם שיתאווה מאב אשר יכריח אותנו להגיש דו"ח לוועדת הכספים לפני סוף השנה, רצוני חושב שועדת הכספים גם רשאית לדרוש במשך השנה דו"ח ביניים על שמלה קבוקרטיית, אך מינוח חושב שיש להסיל על מבקר הסדינה צורה של עבודה שאינה מתחשבת עם צורת העבודה שהחוק קובע.

אשר להצעות האחרות של הה"כ בדר, ברמה לי שהן דורשות ממבקר הסדינה לטפל בעניינים לפני השלב שבו המבקר מסילם ספאל בהם. מין טובנו של החוק ממבקר הסדינה צריך לבצע עבודה אדמיניסטרטיבית, ולא תפקידו לבקר עליה. למשל, ספקד של סטיר העובדים זהו תפקיד חיובי, וכבר ועדת הכספים של הכנסת הראשונה הסילה על מבקר הסדינה לחקור בעיה זו, אבל זה יכולה להיות, לדעתי, בקורת על סמפריים שובציות המגבונן צריכה לספק לנו. לדעתי צריך לבחון את הצעותיו של הה"כ בדר לא רק מקורות מבט הנושא אלא גם בקשר לשיטות העבודה ולשלב העבודה הממשימים לחוק.

י. בדר:

ברצוני לתקן את ההצעה הראשונה שלי. ולהציע את הנוסח הבא: אם יתברר שהמזאר הוציא כספים מבלי יסוד בתקציב על המבקר לנהוג בהתאם לסעיף 10 של החוק.

היו"ר גורי:

(קודם סעיף 10 של חוק מבקר הסדינה)

סר נאמן:

אני רוצה להצביע על הדו"חות הרבע-שנתיים, לפעמים חודשיים, שאנו מבישים לוועדת הכספים. אם באחד הסעיפים יש בעיה נוספת; אפשר להעביר את הסעיף הסנטיים לחקירת מבקר הסדינה.

ז. סרזט:

סעיף 10 מדבר על יעילות וחסכון ופגיעה בטוהר הסידות, ונדמה לי שסעיף זה מינו מיוון לתקרים שהם: א. חסרון התכנון לכך, למה עלינו לעסוק בסבוע הבא בכנסת שיש לאשר חוקית הוצאות שכבר נעשו על ידי המזאר. פירושי הדבר שבעת שהוצאות נעשו לא היה להן יסוד חוקי.

נדמה לי, שהנאמר בטובא לסיכומיה והצעותיה של ועדת הכספים נחת סעיף
(1) סתמים יותר; על המבקר לבדוק אם כל הוצאה נעשתה בתחום התקציב
החוקית למטרות שנועדו לה, ובהתאם להוראות שר האוצר החלות על הוצאה.

הינ"ר י. גורלין

זה נאמר בסעיף 8 (א) (1) של חוק מבקר
המדינה.

ד. סולובייב

אנו עדים בשנים האחרונות ששר האוצר בא
פוסט פקטום ומוסר לי גרעון, הוצאו
סכומים נוספים ואני מבקש לאשר את הוצאתם. נובע מדבר זה, שמקורם
מסויימת, לפני אישור הכנסת, ההוצאות האלה היו בלי גושפנקא חוקית,
אחרי ששר האוצר מקבל אישור להוצאות אלה, למבקר המדינה אין מה לעשות,
כי סמכותו רגע הוצאות אלה הן חוקיות. לגור העובדות האלה, אני שואל
את מבקר המדינה: שנה שנה חוזר אותו דבר, השנה בסכום גדול; כיצד ועדת
הכספים תוכל להבטיח את שיתוף הפעולה של מבקר המדינה כדי לפגוע בהוצאות
של דבר זה בשנה הבאה, שבספטמבר, אוקטובר או נובמבר יבוא שר האוצר
בפני הכנסת ויבקש אישור על הוצאות שעשה בניגוד לתקציב, ככלי שהוצאות
אלה יופיעו בתקציב? איבני יודע אם אפשר לדרוש ממבקר המדינה שכל חודש
יביא לנו דו"ח; נאמר שהאוצר מפרטם דו"ח רבע-שנתי, אבל סמנו איבנו לומר
דבר ומיבנו יודעים על ההוצאות הנוספות לפני שהאוצר מביא את התקציב
הנוסף על שולחן הכנסת. כנראה שהדו"ח הכספי אינו מבטא את התעולה
שנעשתה על ידי האוצר ושגין לה כיסוי תקציבי. אני שואל מבקר המדינה:
אולי צריך לשנות את החוק, שמבקר המדינה יתחייב, אחת בחודשיים או שלשה
חודשים, להעיר את השומת-לב ועדת הכספים על הוצאות שנעשו על ידי האוצר
מבלי גושפנקא של התקציב. הרי יש סעיף דומה בחוק בנק ישראל המגיל
על הנגיד להודיע לוועדת הכספים ולממשלה אם גדלו אמצעי המשלום מעל לסייעור
מסויים. ויתכן שאין צורך בתיקון החוק אלא בהסכם בין מבקר המדינה
ועדת הכספים אשר יתקן ליקוי זה.

הינ"ר י. גורלין

אני רוצה להעיר את הערותי לכמה טענותי
של חבר-הכנסת בדר. בראש וראשונה אני חולק
על הצעתו הראשונה מטעם פשוט: אין אנו יכולים להופיע על בנת הכנסת
ולומר: באם יתברר; הדבר יתקבל, לדעת, בצורה טובה טוהר, גם על ידי
חברי הכנסת וגם על ידי האיבור; מה ראתה ועדת הכספים לומר: באם יתברר;
אם אמנם יתברר היא יכולה לעשות מה שהיא יכולה בתחומי החוק. ושנית,
אנו מעמידים את מבקר המדינה במצב לא נוח כלפי הכנסת וכלפי האיבור,
ספני שהיא מפילה חייב לעשות זאת.

מר קיסרוב

אחת ששתיים: או שמבקר המדינה חייב,
או אין טעם בהצעתו כה"כ בדר, וגם הוא איבנו
חייב, אז הצעה זו מצריכה תיקון החוק. מבקר המדינה חייב לבדוק לפי סעיף
8 (א) (1) אם כל ההוצאות הוצאו בתחום התקציב, אבל השאלה היא מה
הוא יבדוק ומה יספור על כך. לפי החוק עליו לספור על כך בדו"ח השנתי.
סעיף 10 מדבר על מקרים ספציפיים שבהם הוא רשאי לנקוט פעולה מסויימת.
אני מסופק אם הוצאה שאיבנה סכומה על ידי התקציב נכנסת לתחום סעיף
10 (א). לכן אני אומר: אם מבקר המדינה חייב - הוא יעשה זאת בין כך
במידה שאיבנו חייב - איבנו יכול לעשות זאת. טעמים אלה דומים שאין מקום
להצעתו כה"כ בדר בנרסחה הנוכחית.

הינ"ר י. גורלין

אני מסופק אם היועץ המשפטי צדק בכל.
ההגדרה בסעיף 10, נהג שלא לפי עקרונות
החשבון והיעילות או שלא לפי טוהר המידות יוצרת טרחב סחיה גדול לביקורת.
אני יכול לומר, שלהוציא כספים בלי יסוד בתקציב זה בניגוד לעקרונות
החשבון והיעילות, סותר לומר שפעולה זו איבנה לפי מידת החשבון והיעילות,
ואז מבקר המדינה חייב לחייב זאת לידיעתה של ועדת הכספים. לכן איבנו
מטיל ספק על לגיטימיות ההצעה, אני מתנגד להצעה מבחינה טריטורית.
אם המבקר חייב לעשות זאת, אין צורך לעשות פרובוקציה מעל בפת הכנסת כאילו
הוא איבנו מטיל את תפקידו. גם ועדת הכספים כשלעצמה איבנה צריכה ליצור
איזה רושם בקהל שהיא מקפדת בזה שמבקר המדינה לא יטלא את חובתו והיא
תוכעת סמנו לפעול, על פי החלטה של הכנסת, באם יתברר. טעמים מהותיים
אני חושב שהצעה זו איבנה מתקבלת על הדעת.

י. בדר:
אני מוכן שוב לתקן את הצעתי: במסגרת יתברר שהמוצר הוציא כספים שלא בתחום התקציב החוקית, יביא הטבר סיד את חוות-דעתו על כך לוועדת הכספים ולכנסת.

הצעה זו מתיישבת עם סעיף 12 בחוק טבקר הסדינה, סמך שהיא חוות דעתו רק אם יתבקש על ידי ועדת הכספים או על ידי הכנסת.

ז. טרנבליב:
סעיף 12 מאפשר לבקש את טבקר הסדינה לתת את חוות דעתו על ענין מסויים. על סמך סעיף 12 הועדה יכולה לפנות אל הטבקר ולבקשו להגיש לוועדה את חוות-דעתו בכל מקרה כשלפי סעיף 8 (א) (1) הוא יוכח שהמוצר הוציא כסף מבלי שתהיה על הוצאה זו גושפוקא של התקציב.

הינ"ר י. גורני:
לפי החוק אין אנו צריכים לברר לכנסת ולבקשה שהיא מאשר לנו זאת. לפי החוק, נכל טקרה כשנראה שהמוצר הוציא כספים שלא לפי החוק - ואפשר לעשות זאת אפילו היום - אנו רשאים לפנות את טבקר הסדינה, כסובן אם הועדה תחליט על כך, ולבקש את חוות-דעתו בענין.

י. בדר:
אני מציע שאנו נציע לכנסת שהיא תעשה זאת.

הינ"ר י. גורני:
אילו רציתי להצביע בעד הצעה כזו הייתי מבקש תיקון: לא הייתי אומר, אם יתברר, אלא, הוברר שהמוצר הוציא כספים שלא כחוק" וכו', הכנסת צריכה להחליט סבקר הסדינה מתבקש להסציא את חוות-דעתו.

י. בדר:
אני עומד על הצעתי.

ד"ר טרנבליב:
אני מבין שח"כ בדר רוצה לוטר, בכל מקרה שיתברר" ונכון שהצ"ח זו הייתה מטילה על טבקר הסדינה חובה שאינה כלולה בחוק, כיוון שלפי החוק הוט עושה זאת רק בדו"ח השנתי, או אם יתבקש לעשות זאת. נשאלת שאלה חוקית בקשר עם זה: ברור שבמדינה עקרונית רשאית ועדת הכספים ורשאית הכנסת לבקש חוות-דעתו של הטבקר בענין זה או אחר; אבל אני מספק אם אפשר להשתמש בסעיף 12 כדי להטיל על הטבקר התחייבות פרטנבטיית. הרעיון של סעיף 12 מלי ספק הוא שבמקרה קונקרטי מסויים הכנסת, או ועדת הכספים, יכולים לדרוש מטבקר הסדינה חוות-דעת. תפקיד פרטנבטי לפי טיבו היה צריך להופיע בחוק בין התפקידים הפרטנבטיים. אינני בטוח אם ספק זה טועדק, אבל על כל פנים טן הצורך יהיה לבדוק זאת.

הינ"ר י. גורני:
אדוני הטבקר, אני אומר זאת בבטחון גמור, לי יש בטחון שאם רוצים שזה יתקן לתפקיד פרטנבטי צריך לתקן את החוק. אם אנו מתכוונים לדבר קונקרטי, אנו באים לכנסת ומציעים לה, שבמקרה קונקרטי זה היא תפנה אל טבקר הסדינה ותבקש אותו לספור את חוות-דעתו, או טוכרחים להכניס זאת בענין קונקרטי.

טר טיטרנו:
יש לי ספק אם סעיף זה חל, כי חוות-דעת פירושה שמתעוררת שאלה ויש לחוות את הדעת עליה. כגון מדובר על קביעת עובדה. הסעיף הזה מתכוון למקרה, כמענין מסויים טעמיק את הכנסת והועדה, הועדה והכנסת מתקשים בפתרון הבעיה, ואם פונים אל טבקר הסדינה וטקשים את חוות-דעתו. לא שמעתי שחוות-דעת יש בה פשוט קביעת עובדה בלבד. הצעתו של ח"כ בדר מתכוונת לקביעת עובדה.

הינ"ר י. גורני:
אני חושב שחבר-הכנסת בדר ייטיב לעשות אם יצמיד את הצעתו לסעיף 10 (קרא את הסעיף). במקרה זה הוא יצטרך לתקן את נוטח הצעתו.

י. בד"ר:

אני סוכן להציע, אם האוצר הוציא כספים
בניגוד לחוק וזה יהיה בהתאם לסעיף 10

(א) (2)

ד"ר מנחם:

ברצוני לתת תיאור קצר על הפרקטיקה שלנו.
אין ספק שעברה על התקציב, שעליה חל סעיף
8 (א) (1) זהו סקרה שאנו צריכים לספל בו, אנו עושים זאת על ידי כך
שאנו זורשים הסבר וקובעים את העובדות כפי שאנו רואים אותן אחרי ההסבר.
ואז אנו מחליטים איך לנצל את החומר הזה, מה עלינו לעשות בענין הנדון.
בקשר לכך ברור דבר אחד: הדין והשבון השנתי מביא את הסקרים ובהם קבענו
עברה על התקציב, ואתם תמצאו בכל אחד מהדו"חות שלנו מספר מקרים מסין זה.
צדק אחרי הכנסת ולייב בנקודה אחת: אס"נו מגישים את הדו"ח לפי המצב
בשעת כתיבת הדו"ח, ואם ברגע כתיבתו הוא צפוי אלה אושרו כבר על ידי הכנסת,
אז אנו מזמירים זאת כליקוי שכבר תוקן. בשאלת השאלה: במיזם מידה אנו
מחוייבים להגיב במשך השנה על העובדות שהעלינו. בנידון זה נקטתי עמדה
זו: סעיף 10 (א) (1) אוסר שמבקר המדינה רשאי להביא את הענין לפני הוועדה,
אבל אין פירוש הדבר "חייב". אולם הכרירה אינה בין ויתור במיזם בענין
או הבטחה בענין לוועדת הכספים אלא היא נוגעת לשעת הטיפול. ברור לי
מביא כל הדברים האלה בדו"ח השנתי. אין חושבני שמתפקידי לבדוק את הסקרה
המסויימת הוא כזה שטן הצורך הוא שאשתמש בזכות זו, הניתנת לי בחוק, כבר
במשך השנה. וזה נעשה במקרים קשים.

אך אני רוצה להפנות תשומת-לב הוועדה שעברות
על תקציב לעתים קרובות הן משהו אחר לגמרי. במשרד הבריאות לשל עברו על
איזה חרם, אבל הכוונה לא היתה להביא את הענין לפני פרסום הדו"ח, מפני
שאין אלה עברות גדולות ורציניות. השאלה היא, האם הוועדה דורשת
שהמבקר יגיב על מקרים אלה כבר במשך השנה. אני חושב שזה בא במסגרת
במקרים יישל להם משקל מיוחד, אבל בדקה לי שקשה מאד היה בשביל משרד מבקר
המדינה להודיע לוועדת הכספים על כל יסקרה מסוג זה.

ז. טו. גליב:

אני דורש קצת סמתיג סעיף 10 (א) (1);
זהו ענין יישל לו איזה אופי מיוחד, ואינני
מציע שהוועדה תהיה חוסר יעילות וחמור. אני סומך על מבקר המדינה שבמקרים
אלה הוא ינהג לפי עקרון היעילות. אבל אני מדבר על סעיף 8 (א) (1). יש
כאן, לעומת, שתי אפשרויות ואני רוצה להציע הצעת פשרה.

אינני להוט אחרי החלטה של הכנסת בענין זה,
לגרום לדין ודברים ולהוכיח שהאוצר עושה מה שעושה בלי גושפנקא של התקציב.
אני יודע שיהיה רעש בעתונות והכנסת לא תחליט כי זו תהיה שאלה קו אליגיורניא.
מפני שכולנו מעוניינים לגופו של ענין, כולנו מעוניינים לתקן את המצב,
אני מציע לוועדת הכספים תפנה אל מבקר המדינה ותבקש אותו - ואני חושב
שזו תהיה בקשה לגיטימית כי היא מסתמכת על סעיף 8 (א) (1) - להביא את
הוות-דעתו בפני הוועדה בכל מקרה בעל חשיבות לפני ראות עיניו, של המבקר.
כי מבקר המדינה יעמוד תחת ביקורת של המציאות; אם האוצר יגיש לנו
דו"ח חסר שנתי ובו בראה שעברו בסעיף שיכון, לשל, ב-5 פיליון ל"י
על התקציב המאושר, ולפני פרסום הדו"ח לא קיבלנו כל הערה ממבקר המדינה,
הרי הוא ימצא במצב לא נוח, כי אלה מקרים די רציניים ואני סומך על
מבקר המדינה שידע להבדיל בין ענין פורטלי וענין בעל חשיבות. אם מבקר
המדינה יודע לוועדה שינהג לפי בקשתנו, אני מציע שהסדר זה ייעשה לפי
פניית ועדת הכספים ולא בהתאם לפנייה של הכנסת. אני חושב שהסדר זה הוא
לגיטימי ואינו מצריך תיקון החוק.

י. בד"ר:

העובדה היא שהאוצר עובר על התקציב לא
בעשרות לירות אלא בעשרות טיליוני לירות.
בסעיף מסויימ הוציא האוצר במקום 17 פיליון ל"י, שהוצאנו לשון שגה שלמה,
יותר מ-30 פיליון ל"י במשך חצי שנה. האוצר מביא לנו תקציבים נוספים,
בעלי תוקף מדונאקטיבי, ואז גם חברי קונאליזיה שאינם רואים זאת בעין יפה
אין להם ברירה אלא לאשר הוצאות שכבר נעשו.

לפי סעיף 4 הייתה המבקר להגיד דו"ח בכל
הקרה. כשיידרש ע"י הועדה ואזי מוכן להציע בוסס חדש להצעתו. הכנסת
סבליצה בפני המבקר שיערוך את הביקורת לפי סעיף 8 (א) (1) במורה
מיוחדת ויפעל בהתאם לסעיף 10 (א) (2) בכל עת שבקורת זו תעלה הוצאה
שלא בתווך התקצבה החוקית.

פרק א' ס"ב:

אזי רוצה לשמור את סך נאמן ישמלה: טובה
לפנינו דו"ח של המוצר המרמה שבסעיף 31
על התקציב, שהוצגו לו כ-18 סיליון ל"י, הוצאו בטווח חצי שנה כ-31
סיליון ל"י; אך האם היתה זו הוצאת כספים שהמוצר בתן לטעור העבודה,
או יזוה ענין השבובי, סכומים שפטרד העבודה היה חייב בקשר עם היבולים
שנביתו וכעת זה משתקף בדו"ח כמילוי המשרד קיבל סכום נוסף, אבל למעשה
זו לא היתה הוצאה קונטית?

אשר להצעת חה"כ בדר, אנו מקבלים את הדו"חות
במובן ורואים שתי הוא עבר על התקציב. במקרה זה אנו חנונו בכול לטבות
אל המבקר הסדינה ולבקש טטנו לבדוק את הענין, אבל איננו רוצה טעה
שבמקרה זהו טרמש, שנחייב את המבקר לעקוב אחרי הוצאות המוצר, לשלוח
מבקרים ולבדוק את התגובות. אזי חייב שנוכל להסתפק בכך, שבקשר את
המבקר בכל מקרה כשיתגרר לנו כי המוצר עבר על הסכום שהוקצב באיזה
מעין, וגם נאמר לו, שאיננו מוכנים לחכות לדו"ח השבתי, אלא מבקשים
לשמוע את דעתו על הקרה הספייים.

פרק ב' ס"ג:

הכוונה היא שהיו הכנסות סיוודות בקשר לעולי
צפון אפריקה, אבל הכסף ששלטנו לעולי צפון
מפריקה רשום במקומו כפי שהוא רשום. הכוונה היא שהיתה הכנסה סיוודת
לענין זה, הכנסה זו בתקבלה, והיתה גם הוצאה.

הינ"ר י. בדר:

חבר-הכנסת בדר, בכל פעם אתה מתקן את בוסס
הצעתך הראשונה, הוא נעשה בכל פעם יותר לגי-
טימי, אבל הוא לא נעשה יותר קל לקבל אותו. אזי בדקתי מה הן
מטביותיה של ועדת הכספים לפי חוק מבקר הסדינה, ואזי מטבה רק אותם
סעיפים שהם שייכים לענין הנדון. ישנו סעיף אחד כללי, סעיף 4, האוסר
המבקר מפעל מתוך קשר עם ועדת הכספים של הכנסת (בחוק זה "הועדה")
ולטטור לה דיון וחשבון על פעולותיו בכל עת שייראה לו או שיידרש על
ידי הועדה. אם כן, לפי סעיף זה הועדה רשאית תמיד לדרוש דו"ח מצד
המבקר, כשהדבר ייראה לה לנחוץ.

בסעיף 9 (ג) נאמר: המבקר יערוך, בשעה

שיראה לטוב או שיתבקש לכך על ידי המוצר או על ידי הועדה, ביקורת
של החשבונות והמטבטים, הקופה ופלאי הרכוש במשרדו של המוצר המבוקר
או במקום הימצאם של הקופה או של הרכוש. לפי סעיף זה אנו יכולים
תמיד לבקש את המבקר לערוך בקורת של החשבונות והמטבטים, הקופה והפלאי,
זה יכול להקיף את כל אספ פעולתו של המוצר בלי להציג אף חלק אחד.

הסעיף השלישי הנוגע לענין זה הוא סעיף 12

המבקר על חרות דעת. אמנם חרות-דעת זוהי מדרגה נחרת, אבל למעשה כל
חרות-דעת של המבקר היא גם ביקורת. אם נקבל את הצעת חה"כ בדר שהעודרת
השמלה, וגם אם לא ישאלו אותנו אנו חייבים לענות עליה: לוועדת הכספים
יש מטביות כה רחבות לפי סעיפים אלה ואלה כדי לבקש את מבקר הסדינה
שיפעל, לפה בחוצה לוועדת הכספים החלטה של הכנסת, ביחוד לגבי דברים
שהועדה רשאית לדרוש שהמבקר יפעל? את הועדה מבקשת שהמבקר יפעל
במסגרת מטבית, אז מוטב לתקן את החוק. הרי לוועדה יש די אסטריות לפעול
במסגרת החוק, והלומי שהיינו כל כך מקטיבים שהיינו מנבלים את כל
המטביות. במור כזה ההצעה מרמה מוזרה, על כל פנים את ועדת הכספים
כולה תביע הצעה זו. אמנם מבחינה לגיטימית היא כשרה, אבל מבחינה
ענינית איננו יכול לתמוך בה.

י. גור:

אני מסכים לכל הצעה אחרת ולכל צורה אחרת של הסדר שתבוא למנוע את הפרקטיקה של סך השכר להוציא מספיק שלא הוקצבו בתקציב פרקטיקה זו לא היתה בימי פרקלין ז"ל, אני יכול לאווכח, שבשירות הקדים, כאשר היה תקציב, סך השכר לא הוקצב את הסכום למטרה הנקובה בתקציב ולעומת זאת הוציא סכומים יותר גדולים כאשר היה סותר לו מסעלפים מסויימים. לפי דעתי פרקטיקה זו הורסת את כל יסודות חוקי התקציב. אולי כבחינה ציבורית, כבחינה משקית זה טוב, אבל כבחינה חוקית-פוליטית אין לקבל פרקטיקה זו. אם סך השכר ימנע לבחון להקציב סכום יותר גדול למסיף מסויימים, יגיש את הצעתו לכנסת לפני הוצאת הכסף. כי אם ההצעות באות בדיעבד, זה כבר ענין של אופן, מפני שהם הוצאות אלה לא יסודו, על שר האוצר להחזיר את הכסף מנימו, ואז הדיון בהסך לפיקציה, לויכוח פוליטי בין קונזליציה ואופוזיציה. אנו צריכים לעשות טמץ ששיטה זו לא תמשך. אני חושב שהצעתו גמא לאפשר גם לקונזליציה לדון באופן טעמי ולא בדיעבד. ענין זה של תקציב נוסף הגיע הינה ל-140 טיליון ל"י, כולל קרן הטבן, ויתכן שיהיו עוד 40 טיליון ל"י. הייתי אומר שנוסה לא לקבל כל תקציב אלא לאשר את כל התקציב רטרואקטיבית ב-31 במרס. אם תציעו לי הצעה אחר כדי למנוע זאת - אני מוכן לקבלו.

היור' י. גור:

יש לי הצעה: אנו מקבלים שהאוצר כדי חודש בחודשו - ורק בסוף יוני במסגרת שיטה זו - דו"חות חודשיים ורק בזמן האחרון החלו להגיש דו"חות תלת-חודשיים. בדרך-כלל, בסוף השנתיים האחרונות, היינו מקבלים דו"ח בכל אולם. יש שהוצגו שהדו"ח הזה מינו סמיר עיניי, אלא לבקש מים בדבר. אם כך הדבר יש מקום לדון עם מבקר המדינה ועם החשב הכללי בענין זה ולברר מה לא מניח את הדעת בדו"חות אלה. הועדה צריכה לדרוש דו"ח סמיר עיניי. במקרה זה היא יכולה לדרוש ממבקר המדינה לעשות מיזו פעולה בסלסה (תנאים:א) שהדו"חות האלה יוצאו באופן סדיר; ב) שהם יניחו את הדעת מבחינת היקוף המצב; ג) שועדת הכספים, לאחר שהיא מקבלת את הדו"ח, תפנה אל מבקר המדינה, אם פשהו לא מניח את דעתה בדו"ח, ותבקשו לבדוק בדיקה גופנית ולהסגיר לה דו"ח על כך.

סר טוונט:

על יסוד הויכוח וההערות שאמרת בדעה לי שהביעה שאפשר לפתור אותה היא: אם המבקר יכול לעשות במסגרת החוק במקרים בעלי חשיבות, כשהוצגו הוצאות שלא בתחום התקציב החוקית? ונדמה לי שאפשר להגיע למצב הסניח את הדעת אם נקבע שעל סמך הדו"חות של האוצר ועדת הכספים תואג לספל במדינה. אני יכול להקל על המצב ולהוסיף: אני מוכן להתחייב לתת דו"ח על כל מקרה שגם לפי דעתי הוא חשוב, הן אם אני רוצה אותו מתוך דו"ח שר האוצר והן אם מתקל בו במסגרת הבקורת.

ז. סוננליב:

אני רוצה לומר ליו"ר, שגם האלטרנטיבה היא או דו"סה על החלטה של הכנסת או הנוסח שהוא שטר, הרי הוא מעמיד אותי במצב קשה, מפני שהנוסח שלו מינו עונה לנוסח הצנוע שאני הצעתי. אם היו"ר לא יענה את הנוסח שהוא הניע, מינוי חובה שנוכל להגיע ליני פטרה.

היור' י. גור:

מינוי חושב זאת לפטרה, זהו המכסימום שאפשר לעשות במסגרת החוק. כעת ברצוני לומר את דעתי על שטר האצעות של זה"כ בדרך. ההצעה הסניחה: גם ליישא אלה מינו מתנגד במתיבות, הרי לסייפא אני מתנגד בחריפות. אם סדורים בדרך-כלל אני חושב שזה צורך את האזן לומר ש"על המבקר לבקר בתוספת-לב" וכו', כפילו מה שבועשה עד עתה לא היה מסדר. אבל לומר שעל המבקר לבקר באופן סיוחד את המדינות קניית הופט, זה כלל לא מתקבל על הדעת. או שועדת הכספים, בתוקף סמכותה כועדת כספים, תבקש את המבקר לעשות פעולה, להסגיר דו"ח ואחר-כך תחליט אם היא

ברוך ליתוף את הכנסת או לא. אבל מבלי להיות דיון בטכניקה זו, מבלי להיקשר את המבקר, היבנו יכולים לעלות על גמת הכנסת ולבקש את מבקר לגדוק מיזה ענין. אין זה מתקבל על הדעת ומיבני יכול לתת ידי להצעה זו.

ההצעה השלישית: ספקד עובדים. עובדי
באותה ימלה של יעילות ומסכון, אבל הגעיה היא עם ספקד להטיל על
המבקר לערוך ספקד. ספקד פירושו שהמבקר מקבל רשימה של עובדי
המסלול בכל המסדרים ושולח את רשימתו גיחה מסוייט בו גיבוע עובדים
כדי לגדוק את בכל מקום נמצאים אותו ספקד עובדים, בנותם התפקידים
הנקובים התקן. אשר לא נציע לכל העובדים יבוצו להפקד בשעות
מסויימות במשרד מבקר המדינה. משהוא סיים את המפקד הוא גם ונתנה:
מטותי החל בסדר, לפי הרשימות המלה נמצאים כל העובדים. הוא יכול
לפנות להתקן כמוב כי בחוליה זו צריכים לעבוד 10 עובדים ועובדים
12; פירוט הדבר ש-2 לא מתקבלו כדין, אבל זה עוד שאלה, כי יתכן
עמקיים יש רזרבה בו הם מועסקים לפי מעימי פעולות. ומיבני רוצה
לדבר על כך שמפקד כזה זוהי עבודה ענקית. אבל הרי מידת הכדירות
של פעולה כזו? יעיתי המטרות של בקורת: הכנסת נותנת תקנים
למטרות מסומה זה וזה, לפי תקן מסוייט, בדרך שמי-אפשר להלק את
המטרות שנועדה ל-10 עובדים ל-12 עובדים בלא עם נקבע ש-8 עובדים
עובדים תישך כל הבה ועוד 4 גמסך מצי שבה. גם אם מתאדרת פעולה
זו, לא הייתי מבק את מבקר המדינה לערוך ספקד, אבל הייתי מבקש
שהוא יתן לנו דו"ח על התקן ש קבע: האם שוטרים עליו, כיכד מבצעים
זאת. הצעתך, חבר-הכנסת בדר, פירושה עריכת ספקד, ולי לא גורו כיכד
זה ייעשה.

י. גדר:

אני פוכן לכתוב בהצעתי, ספקד מבקרת
ספקד.

היו"ר י. גורדי:

החלק השני של ההצעה לא מובן לי:
"להציע הצעות שיבטיחו בקורת, סיקור

ופוטנציות".

י. גדר:

אני מעדיף לומר, תנועות בטטורים".

היו"ר י. גורדי:

חוק שירות המדינה מינו חופף בכל השטח
הזה, אבל בהלקו - כן.

י. גדר:

חוק שירות המדינה סרם נתקבל.

היו"ר י. גורדי:

אני פוכן לתקן את הצעתך, שה"כ בדר,
לא לגבי הכנסת בלא לגבי הועדה, שאנו
אם יש לו הצעות נוספות בכיוון זה.

בבקשת מבקר המדינה לגדוק

י. גדר:

מיבני מושב שזה מספיק בשלב זה.

היו"ר י. גורדי:

אשר להצעה הרביעית, יש לי ספק אם היא
פשתלבת במטגרת חוק מבקר המדינה,
אלא אם במטר שבוק ישדמל הוא פוסד מבוקר ומכיוון שכן הייתי לגדוק כל
פעולה שלו, במידה שזה משתלב ב-8 התפקידים של מבקר המדינה.

בבקשת מבקר המדינה לגדוק

י. גדר:

אין זה ענין של הבוק בלא של המבוקר.

היו"ר י. גורדי:

בטיפול בענין זה של דו"חות מבקר המדינה
אני עושה כל המאץ - ומיבני יודע את זה
עולה בידי אם כי זה לא כל כך קשה לי - שהגישה שלי תהיה עניינית ולא
פוליטית. בנוסח שלך, שה"כ בדר, יש עוקץ פוליטי, כי במילוי חבר
מוטרים שועדת הכספים ששוכנעת שיש כמון פרצה שמבקר המדינה חייב לתקנה.

איבני יודע אם אנו מסוכנעים בזה. בערוך ראשית דיון בוועדת הכספים,
בקר המזר סמבקר המדינה ולא במזר זממ דרך אגב בלי שכתבו את השאלה.

עשר להצעה המפורטת של חבר-המנוח גדר,
בדבריה לפנות אותו על מילון תקופה יש לחקור בקשר לפיכוחים של עובדי
מדינה ועובדי רשויות מקומיות.

י. גדר:

הצעה זו היא מסקנה שלי מהעיון של נשיא
בית-המשפט העליון במשפט סולייט, עיש בוג
כזה, שרשויות מסוייכות אינן פוטרות עבריינים ליועץ המשפטי בלתי-מסטרות
אותם בתלות פיאזיים בו עוונות משפט פנימי, או מסבות חוקר פרטי. זאת
מטר כמ' השופט מולטן, ובני חובב שחוגת סבקר המדינה לבדוק זאת.
המדיקה היא די פשוטה: הוא בודק את מקרי הפיכוחים, אם הם כמו למי דרישת
העובד, או בגלל פנסיה - ומקרים אלה אינם מעניינים אותו - או אחר-כך
אחרי להעמיד עבר על חובתו, והוא יש לבדוק אם במסר הענין ליועץ המשפטי
או לא.

אשר לתקופה, אם זוהי הצעה סוטכמת, בני
סוכן להסכים לכל תקופה שתוצע. מר מולטן לא אמר שזוהי סקרה מלא שיטה
בפוטיות רגיים.

היו"ר י. גורי:

במידה שצריך ובמסר לעשות זאת, איבני המשב
שצריך להמסר על התקופה, אפשר להחליט
מחורנית, כי כגון יש אפשרות לסבקר המדינה לערוך בקורת יסודית במדינה
שהדו"ח שלו נוגע לרשויות המקומיות ולחקירות פליליות - יש לה חומר
והוא יסודי בידי סבקר המדינה. בני מתחייב לקרוא את דברי מר מולטן
ומתייב את הענין בפני ועדת הכספים, כיצד לסכל בזאת.

מר סוזנס:

מסודי טפל בבעיה זו. כרוב אנו משלימים
את החומר שלנו בחומר של נציגות יירות
המדינה בו של בית הדין המשפטתי. יש רשימה של 30 מקרים שבהם בפני
בית הדין המשפטתי וגם חומר על גורלי המקרים האלה. על ידי ביוורף כל
החומר אנו מבקשים להגיע לתמונה מליטה.

מר ספיר:

זהו סחקר שאנו עושים בדיוק בעתו כיוון:
מה קרה בסביבת המרוכות בפירון של פליליות
ועבירות משטע.

היו"ר י. גורי:

חברי הועדה מתבקשים להיות פוטכיים בישיבה
הבאה לסיכוח ההצעות.

2. שינויים בתקציב הרגיל של משרד המעד לשנת 1955/56.

היו"ר י. גורי:

ישנו ענין שמסר להחליט בו רק אם יוסכם
פה-אחד ספני שלא היה בסדר-היום - שינויים
בתקציב הרגיל של משרד המעד לשנת 1955/56.

מר בוק:

במי כוונ המוצר ומשרד המעד ביקשו אם אפשר
לאשר את ההעברה הזו עוד היום. המדובר
הוא ב-10 מלפים ל"י למעיף, בודק בית ומיקובים. המטרה היא לרכז משרדים
שנמצאים בדירות אחרות בלשכה הראשית. הם התחייבו לבעלי הדירות הקודמות
לשלם 10 מלפים ל"י בתאריך קבוע. אם הועדה לא תאשר את ההעברה הזו עוד
היום, זה עלול לעלות לאוצר בתשלום פיאזיים ספני שהם קטורים במוזים.
שאלתי אם ההקטנה בסכום של 7 מלפים ל"י במעיף, החזקת הלשכות פירושה
פניעה בפעולות בו בהוצאות ארגוניות; במזר לי שיש מסכון בהוצאות ארגוניות
ולא פניעה בהוצאות סבותיות, ההקטנה בסכום של 3 מלפים ל"י במעיף, שכר
דירה במה שרוב שלא יצטרכו לשלם שכר דירה ספני שהמשרדים עובדים
למשרד הראשי.

הצעת ההעברה הו"ל - מוצרה